

slag om Forhøjelse af Skotøjstolden og Lædertolden, og der foreligger endvidere dels af Socialdemokratiet, dels af det konservative Folkeparti stillede Ændringsfor-
slag.

Allerede ved Sagens første Behandling stillede vi os meget tvivlende med Hensyn til Muligheden af, at vi skulde kunne gaa med ind i en Politik af den Karakter, som det foreliggende Lovforslag var et Udtryk for, men paa den anden Side mente vi, at denne Sags Undersøgelse i Udvalget først maatte tilendebringes, før man kunde tage endelig Stilling til det. Lovforslaget gaar kort skitseret ud paa at firdoble Skotøjstolden i det mindste i første Omgang og at forhøje Tolden paa Lærredsfodtøj fra den nuværende Sats 45 Ø. pr. kg til 125 Ø., at indføre godt og vel en Fordobling af Tolden paa alt Saalelæder og at tredoble Tolden paa Overlæder.

Motiveringen for dette Forslag var jo den, at man vilde hindre Importen og derigennem skaffe øget Beskæftigelse her i Landet. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed repetere Tallene for Importens Størrelse og Aarsagen til, at Importen er saa stor, men jeg vil gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at man fra forskellig Side har henvist til Forholdene i vore Nabolande som værende af samme Karakter som det, man søger at tilvejebringe her ved dette Forslag baade for Skotøjets og for Læderets Vedkommende. Man har for Skotøjstoldens Vedkommende henvist til Forholdene i Sverige og Norge og navnlig paaberaabt sig, at den sidst gennemførte Skotøjstold i Norge i Virkeligheden hæver Tolden i dette Land betydeligt op over det, man nu foreslaar for Danmarks Vedkommende. Det er for saa vidt ogsaa rigtigt, men man maa endelig ikke tro, at Gennemførelsen heraf i Norge er sket uden Protest. Jeg læste forleden i den norske Stortingstidende en Tale, som under Toldtarifbehandlingen i Stortinget, blev holdt den 30. Maj 1927 af den tidligere Minister Five, hvori han udtaler sig om dette Forhold. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse læse lidt heraf op. Hr. Five udtaler: „Det er stadig blevet sagt, at naar den (Industrien) først kom i Gang, havde faaet udviklet det indenlandske Marked, trængte den ikke til Beskyttelse længer, men Appettitten vokser stadig, og den synes nu i denne Indstilling for en Række Industriers Vedkommende at være absolut umættelig. Her er ikke længere Tale om Beskyttelse. Her er Tale om — jeg ved ikke hvad jeg skal kalde det — Udplyndring, tror jeg maa være det rigtige Udtryk. Naar f. Eks. Komi-

teens Flertal foreslaar Tolden paa en saa stor Vare som Boxcalfskotøj forhøjet fra 3 Kr., de nuværende Tillæg iberegnet pr. kg, til over 6 Kr. — en Beskyttelse, som langt overstiger den totale Arbejdsløn for dette Produkt —, saa forstaar jeg ikke, at man længere kan tale om Beskyttelse. Vi er da oppe i den rene Udplyndring, eller kanske man hellere skal sige den rene Karikatur“.

Man vil i Virkeligheden nu hæve de danske Toldsatser op imod de Toldsatser — som altsaa blev noget nedsat, de naaede ikke de fulde 6 Kr. —, som den norske Komité indstillede, og som man fra visse Sider betegnede som Karikatur. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at Tolden i Tyskland for almindeligt brugt Fodtøj er langt lavere end den, som er foreslaaet her i Danmark. Akkurat det samme er i Virkeligheden Tilfældet med de foreslaaede Toldsatser for Læder. Allerede ved et af de første Møder i Udvalget gjorde jeg opmærksom paa, at det forekom mig, at det Forslag med Hensyn til Lædertoldsatserne, som var forelagt fra konservativ Side, var alt for omfattende, idet det i Virkeligheden omfattede en Række Lædersorter, som overhovedet ikke var Genstand for Fabrikation her i Landet, og hvor man derfor ingenlunde kunde opnaa at øge Beskæftigelsen, men alene maatte forfølge rent finansielle Formaal og derved vilde gøre den samlede Produktion betydelig dyrere.

Dette har man for saa vidt fra konservativ Side taget Hensyn til, idet der jo i det Ændringsforslag, som er stillet, er gjort visse Undtagelser fra de oprindelig foreslaaede Satser, saaledes at saadanne Ting, som kun er Genstand for en ringe eller slet ingen Produktion her i Landet, ikke er med under de forøgede Beskyttelse. Men i øvrigt vil jeg gerne slaa fast, at man ved Gennemførelsen af disse Toldsatser paa Læder, navnlig for Overlæderets Vedkommende, naar op til Stater, som ligger langt over baade dem, man har i Sverige, og dem, man har i Tyskland; og jeg skulde tro, at det i Virkeligheden er at gøre den danske Skotøjsindustri en daarlig Tjeneste, naar man i den Grad vil fordyre de Raavarer, den skal bruge.

En meget væsentlig Del af det Læder, der bruges i den danske Skotøjsindustri, importeres fra Udlandet. Der foreligger en Opgørelse fra Skotøjsfabrikanterne — jeg tror, den er optrykt i Betænkningen —, hvori det fremhæves, at af det Underlæder, der bruges her i Landet, kommer 10 pCt. fra Udlandet, medens alt det Læklæder, der bruges, og alt det finere Overlæder, det saakaldte Gedeskind, ogsaa kommer fra